hatvā having slain न *na* not जिजीविषामः *jijīviṣāmaḥ* we wish to live ते *te* those अवस्थिताः *avasthitāḥ* (are) standing प्रमुखे *pramukhe* in face धार्तराष्ट्राः *dhārtarāṣṭrāḥ* sons of Dhrtarashtra

Whether we should conquer them, or they conquer us – I do not know which would be better. These very sons of Dhrtarashtra stand before us, after slaying whom we should not care to live. 6

Spiritual Anguish — 7-8

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसम्मूढचेताः ।
यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ॥

कार्पण्य-दोष-उप-हत-स्व-भावः पृच्छामि त्वाम् धर्म-सं-मूढ-चेताः ।
यत् श्रेयः स्यात् निः-चितम् ब्रूहि तत् मे शिष्यः ते अहम् शाधि माम् त्वाम् प्र-पन्नम् ॥

kārpaṇyadoṣopahatasvabhāvaḥ
pṛcchāmi tvāṁ dharmasaṁmūḍhacetāḥ ।
yac chreyaḥ syān niścitaṁ brūhi tan me
śiṣyas te 'haṁ śādhi māṁ tvāṁ prapannam ॥

कार्पण्य दोष उपहतस्वभावः *kārpaṇya doṣa upahatasvabhāvaḥ* with nature overpowered by the taint of pity पृच्छामि *pṛcchāmi* I ask त्वाम् *tvāṁ* thee धर्मसंमूढचेताः *dharma saṁmūḍhacetāḥ* with a mind in confusion about duty यः *yaḥ* which श्रेयः *śreyaḥ* good स्यात् *syāt* may be निश्चितम् *niścitaṁ* decisively ब्रूहि *brūhi* say तत् *tat* that मे *me* for me शिष्यः *śiṣyaḥ* disciple ते *te* thy अहम् *ahaṁ* I शाधि *śādhi* teach माम् *māṁ* me त्वाम् *tvāṁ* to thee प्रपन्नम् *prapannam* taken refuge

My nature is weighed down with the taint of feeble-mindedness; my understanding is confused as to duty. I entreat you, say definitely what is good for me.